

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - БЕЛЕНЕ

Наредба № 16

**за определяне размера на местните данъци
на територията на община Белене,**

(приета с Решение №16/11.02.2008 г., изменена и допълнена с Решение №128/27.01.2009 г., Решение №3/29.01.2010 г., изменена и допълнена с Решение №2/24.01.2011 г.; изменена и допълнена с Решение №13/29.12.2011 г.; Решение №119/14.12.2012 г.; Решение №92/12.12.2013 г.; Решение №4/23.01.2015 г.; Решение №98/01.09.2016 г.; изм. и доп. с Решение №144/30.12.2016 г. ; изм. и доп. с Решение №8/30.01.2019 г. като промените влизат в сила от 01.01.2019 г.)

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Белене.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък.
8. Други местни данъци определени със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касата на служба “МДТ” към общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация, определени със заповед на

кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2). Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3). В производството по ал.1 служителите от Общинска администрация имат права и задължения на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения-на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл.87, ал.6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище на задълженото лице.

(4). Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до 1 година от датата на издаване на разрешението е Кметът на общината, а в останалите случаи Общинският съвет.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора **Местни данъци** **Раздел I**

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) (изм. с Решение №8/30.01.2019 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1 680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2). Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот-държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. (доп. с Решение №8/30.01.2019 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.9а (нов, приет с Решение №4/23.01.2015 г.) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.7, ал.1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находяща към служба “Местни данъци и такси”
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1) (изм. с Решение №4/23.01.2015 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (изм. с Решение №4/23.01.2015 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.15. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на **2,0** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е високата между отчетната им стойност и данъчната им оценка, съгласно приложение № 2 /в сила от 01.01.2011 г./, а за жилищните имоти-данъчната им оценка, съгласно Приложение №2.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за

жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) **(нова, създадена с Решение №8/30.01.2019 г.)** В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси, *в сила от 01.07.2011 г.*

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на

наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца - **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. (изм. и доп. с Решение №8/30.01.2019 г.)

(1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) **(нова, създадена с Решение №8/30.01.2019 г.)** На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение,

както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущество се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за МПС, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,4** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца .

б) **3,3** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а", както и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност .

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът се определя в размер на **3 на сто** върху оценката на прехвърленото имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност .

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.36а (нов, приет с Решение №4/23.01.2015 г.) Освобождава се от данък полученото имущество по чл.48, ал.1 от ЗМДТ, както и следващото прехвърляне на трети лица, при условие, че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация по чл.48, ал.1 от ЗМДТ или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване несъбраният данък става дължим.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените

вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси и за случаите по чл.32, ал.3 към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл.54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.41. (1) (Изм. с Решение №8/30.01.2019 г.) - За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

ГДПС = ИмК × ЕК, където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т.;

ИмК е имуществен компонент;

ЕК е екологичен компонент,

1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

ИмК = $S_{kw} \times K_{gp}$, където:

S_{kw} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка:

- а) до 55 kw включително – 0,34 лв. за 1kw;
- б) над 55 kw до 74 kw включително – от 0,54 лв. за 1 kw;
- в) над 74 kw до 110 kw включително – от 1,10 лв. за 1 kw;
- г) над 110 kw до 150 kw включително – от 1,23 лв. за kw;
- д) над 150 kw до 245 kw включително – от 1,60 лв. за 1 kw;
- е) над 245 kw – от 2,10 лв. за 1 kw;

K_{gp} е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

- а) Над 20 години - 1,1;
- б) Над 15 до 20 години включително - 1;
- в) Над 10 до 15 години включително - 1,3;
- г) Над 5 до 10 години включително - 1,5;
- д) До 5 години включително - 2,3;

2. Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила:

а) без екологична категория, с екологични категории „Евро 1” и „Евро 2” -коэффициент 1,1;

б) „Евро 3” – коэффициент 1,0;

в) „Евро 4” – коэффициент 0.80;

г) „Евро 5” – коэффициент 0,60;

д) „Евро 6” и „ЕЕV” – коэффициент 0,40

(2) (Изм. с Решение №8/30.01.2019 г.) - Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т в размер, както следва:

1. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - товарно ремарке – **6,20** лв.

2. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - къмпинг ремарке – **12,30** лв.

(3) Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Данъкът за мотопеди е в размер **12,30** лв. , а за мотоциклети, както следва:

1. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - до 125 куб. см включително – **14,80** лв.

2. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - над 125 до 250 куб. см включително – **31,00** лв.

3. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - над 250 до 350 куб. см включително – **43,10** лв.

4. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - над 350 до 490 куб. см включително – **62,00** лв.

5. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - над 490 до 750 куб. см включително – **92,40** лв.

6. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - над 750 куб. см – **123,20** лв.

(4) Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - до 400 кг включително – **4,40** лв.

2. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - над 400 кг – **6,60** лв.

(5) Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - до 22 места, вкл. мястото на водача – **61,60** лв.

2. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - над 22 места, вкл. мястото на водача – **123,20** лв.

(6) (Изм. с Реш. №8/30.01.2019 г.) - Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер от 12,30 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):	Данък (в лева)
--	--	----------------

	рав на или повече от	п о-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	1 8	10	28
	18	2 0	30,80	70,40
	20	2 2	70,40	161,70
	22	2 5	209,00	376,20
	25	2 6	376,20	660,00
	26	2 8	376,20	660,00
	28	2 9	361,10	438,90
	29	3 1	438,90	720,50
	31	3 3	750,50	999,90
	33	3 8	999,90	1519,10
	38	-	1107,70	1505,90
Б) с три и повече ос	36	3 8	704,00	976,80
	38	4 0	976,80	1350,80
	40	-	1350,80	1998,70

(8) **Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г.** - Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **66,00** лв.

(9) **Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г.** - Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер **121,00** лв.

(10) **Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г.** - Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. **Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г.** - от 11 kW до 18 kW включително – **6,20** лв.
2. **Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г.** - над 18 kW до 37 kW включително – **8,60**

лв.

3. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - над 37 kW – **12,30** лв.

(11) Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Данъкът за други самоходни машини е в размер **27,50** лв.

(12) Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Данъкът за шейни и превозни средства от категория L7 е в размер **55,00** лв.

(13) Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	о-малка от	ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	3	33	67,10
	13	4	67,10	184,80
	14	5	184,80	260,70
	15		260,70	589,60
Б) с три оси	15	7	67,10	116,60
	17	9	116,60	238,70
	19	1	238,70	310,20
	21	3	310,20	477,40
	23		477,40	742,50
В) с четири оси	23	5	310,20	317,60
	25	7	314,60	490,60
	27	9	490,60	778,80
	29		778,80	1155,00

(14) (нова, създадена с Решение №8/30.01.2019 г.) - Когато няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.42. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **2,00** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1,50** лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,1** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за един джет - в размер **110,00** лв.

4. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за ветроходни и моторни яхти - в размер **22,00** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за скутери - в размер **3,00** лв. за киловат;

6. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за влекачи и тласкачи - в размер **0,15** лв. за киловат;

7. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,6** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **22,00** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за параплан – **13,20** лв.

3. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за делтаплан – **13,20** лв.

4. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за мотоделтаплан – **22,00** лв.

5. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за свободен балон – **33,00** лв.

6. Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - за планер – **33,00** лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) (отменя се с Решение №8/30.01.2019 г.);

(2) (Изм. с Решение №8/30.01.2019 г.) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения данък.

(3) (Изм. с Решение №8/30.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ – с 50 на сто намаление от определения данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 41, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(5) (Изм. с Решение №8/30.01.2019 г.) Когато няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без

екологична категория.

Чл. 46. (1) (изм. с Решение №4/23.01.2015 г.) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка **5 на сто**.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.47. (изм. с Решение №8/30.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а когато лицето няма постоянен адрес, данъкът се внася в прихода на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер

на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и т.2 на Приложение №4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелството във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект, едновременно патентните дейности по т.3 и 31 от Приложение №4, дължат данък само по дейността по т.3 от Приложение №4”.

(7) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(8) При прехвърляне на предприятията на едноличен търговец и продължаване на дейността, приобретателя дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителя-включително за тримесечието на прехвърляне и за дейностите, посочени в точка 1 и точка 2 на Приложение №4.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер; за извършване на повече от

три дейности облекчението не се прилага.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърлянето на предприятието на едноличен търговец, декларация се подава и от прехвърлителя и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;

3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

РАЗДЕЛ VI

ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК

Чл. 57 (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58 (1) Изм. с Реш. №144/30.12.2016 г. - Туристическият данък е в размера на **1,00 лв.** за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията на средствата за подслон и местата за настаняване. **/по закон от 0.20 лв. до 3,00 лв./**

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

РАЗДЕЛ VII

ДАНЪК ВЪРХУ ТАКСИМЕТРОВ ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ (в сила от 01.01.2017 г.)

(доп. с Реш. №98/01.09.2016 г.)

Чл.59. (1) Данъчно задължените лица се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършената от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по Глава Втора, Раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна

агенция „Автомобилна администрация”, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл.60. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за община Белене е в размер на 300,00 лв. (Триста лева) за календарна година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал.1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато до 31 октомври на предходната година Общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за следващата година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл.61. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, данъчно задължените лица подават Данъчна декларация (по образец) за дължимия данък в Общината за територията, на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В Декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават Данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец Данъчна декларация се подава и от прехвърлителя и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в Търговския регистър в съответната Община.

Чл.62. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община за територията, на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.63. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, Дължимият Данък за Текущата Година се определя по следната формула:

$$ДДТГ = \frac{ГДТПП \times БМ}{12}, \text{ където}$$

ГДТПП е размерът на Годишния Данък върху Таксиметров Превоз на Пътници по чл. 59, ал. 1;

БМ е Броят на Месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$НВДТПП = \frac{ПГДТПП \times БМ}{12}, \text{ където}$$

НВДТПП е Недължимо Внесената част от Данъка върху Таксиметров Превоз на Пътници за текущата година;

ПГДТПШ е Платеният Годишен Данък върху Таксиметров Превоз на пътници;
БМ е Броят на Месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.64. Данъкът по чл. 60, ал. 1 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл.65. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 63, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2010 г. размера на местните данъци се определя в срок до 31 януари 2010 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2010 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2009 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2010 г. от Общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл.33, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. Сроковете за плащане на данъци са съгласно разпоредбите на ЗМДТ.

§ 4. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от Кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 5. Тази наредба се издава на основание чл.1,ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 01.01.2010 год., с изключение на раздел III, който влиза в сила от 29.01.2010 година.

§ 6. За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти, върху които е отредено вещно право за ползване, притежателите подават декларация по чл.14 от ЗМДТ в срок до 30.06.2010 г.

§ 7. За 2011 год. размерът на данъците са определени в срок до 31 януари на 2011 год. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2011 г. се прилага размерът на данъците, действащи към 31.12.2010 год.

§ 8. Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда - 0,60 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,80 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди - 1,00 лв. за нощувка.

(3) Декларацията по чл. 61р, ал. 5 от ЗМДТ не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

§ 9. Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред кмета на община Белене /категоризиращия орган по чл. 52 от Закона за туризма/.

Приложение № 1 към чл.50

Зона	Населени места /улицы
I-ва	

	гр. Белене / ЦГЧ / -терена, включващ: част от “П.Евтимий” / от Л.Каравелов / до ул.”Еп.Евг.Босилков / и територията западно от нея-част от ул.”Светлин” и ул.”Оборище” и територията на юг от ул.”Добруджа”, ул.”Дунав” и ул.”Еп.Евг.Босилков” до ул.”Л.Каравелов” – ул.”Възлаждане” между ул.”Светлин и ул.”П.Евтимий”
II-ра	останалата част от територията на град Белене
III-та	Кметства Бяла вода, Деков, Кулина вода, Петокладенци и Татари

Приложение № 2 към чл. 56.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:			
1 и 2 звезди	75 лв.	35 лв.	25 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:			
а) ресторанти:			
1—2 звезди	5 лв.	5 лв.	1 лв.
3 звезди	10 лв.	10 лв.	6 лв.
б) заведения за бързо обслужване:			
1—2 звезди	3 лв.	2 лв.	1 лв.
3 звезди	7 лв.	6 лв.	3 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:			
1—2 звезди	3 лв.	2 лв.	1 лв.
3 звезди	7 лв.	6 лв.	2 лв.
г) кафе-сладкарници			
1—2 звезди	3 лв.	2 лв.	1 лв.
3 звезди	11 лв.	10 лв.	10 лв.
д) барове:			
— дневни:			
2 звезди	11 лв.	10 лв.	3 лв.
3 звезди	25 лв.	24 лв.	10 лв.
— нощни:			
2 звезди	15 лв.	14 лв.	5 лв.
3 звезди	37 лв.	36 лв.	20 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:			
	110 лв.	100 лв.	75 лв.

<p>3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер - I зона – 7 лв., II зона – 5 лв., III зона – 2 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.</p>
<p>4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 40 лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.</p>
<p>5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер – I зона -220 лв., II зона -220 лв., III зона -50 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер -I зона-150 лв., II зона -150 лв., III зона -40 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 500 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на I зона -50 лв., II зона-50 лв., III зона – 40 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на I зона- 330 лв., II зона-330 лв., III зона – 100 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на I зона- 240 лв., II зона- 120 лв., III зона- 60лв. за работно място според местонахождението на обекта.</p>
<p>11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на I зона- 340 лв., II зона-260 лв., III зона -180 лв. на брой устройство според местонахождението на обекта.</p>
<p>12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на I зона-230 лв., II зона-180 лв., III зона-130 лв. за работно място според местонахождението на обекта.</p>
<p>13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на I зона – 130 лв., II зона -90 лв., III зона -60 лв. за работно място според местонахождението на обекта.</p>
<p>14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на I зона-110 лв., II зона- 80 лв., III зона – 60 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на I зона -280 лв., II зона – 200 лв., III зона – 180 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на I зона – 450 лв., II зона – 450 лв., III зона – 300 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на I зона – 700 лв., II зона - 700 лв., III зона – 500 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер</p>

<p>на 180 лв. за всички зони.</p>
<p>19. Стъklarски услуги — данъкът се определя в размер на I зона – 240 лв., II зона – 240 лв., III зона – 100 лв. според местонахождението на обекта:</p>
<p>20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на I зона – 290 лв., II зона – 290 лв., III зона – 50 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя в размер на I зона – 880 лв., II зона – 880 лв., III зона – 880 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 3000 лв. за всички зони според местонахождението на обекта.</p>
<p>23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 500 лв. за всички зони според местонахождението на обекта.</p>
<p>24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 2000 лв. за всички зони според местонахождението на обекта.</p>
<p>25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на I зона – 450 лв., II зона – 450 лв., III зона – 200 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на I зона – 600 лв., II зона – 600 лв., III зона – 300 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 150 лв. за всички зони според местонахождението на обекта.</p>
<p>28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 50 лв. за всички зони според местонахождението на обекта.</p>
<p>29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 50 лв. за всички зони според местонахождението на обекта.</p>
<p>30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 3000 лв. за всички зони</p>
<p>31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на I зона – 90 лв., II зона – 60 лв., III зона – 30 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на I зона – 500 лв., II зона – 500 лв., III зона – 300 лв. според местонахождението на обекта.</p>
<p>33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:</p>
<p>а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 150 лв.</p>

б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 20 лв.	
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 70 лв. , и билиард — данъкът за маса е в размер на 70 лв.	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:	
за 1 кв.м.	- 3.00 лв.
и за един фитнес уред	- 300.00 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 250 лв. на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой
г) джетове	900 лв. на брой
д) влакчета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	350 лв.
б) други МПС	700 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн —	330 лв.

б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 110 лв.
--

в) прикачни, навесни и стационарни машини — 11 лв.
